

Eenheid in Christus

Een boodschap aan alle gelovigen

Tegenwoordig zoeken de mensen de eenheid overal behalve waar zij te vinden is. Verdeeldheid is ontstaan doordat mensen Christus hebben verlaten. Eenheid zal alleen bereikt kunnen worden, wanneer mensen zich bekeren en de weg van Christus inslaan. Door uitsluitend de oude paden te volgen, kunnen wij de eenheid in Christus terugvinden.

Maar volgens de meesten is deze oplossing te eenvoudig. Zoals in de dagen van Jeremia, willen ze die paden niet bewandelen: "Zo zegt de HERE: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij willen die niet gaan" (Jeremia 6:16).

Christus zelf is de weg tot eenheid. Maar dit is een oude weg en moderne mensen willen geen oude wegen bewandelen.

Moderne wegen naar de eenheid

Velen proberen door kerkelijke politiek de eenheid tot stand te brengen. Door het oprichten van supra-organisaties en het hervormen van uiterlijkheden proberen zij kerken met geheel uiteenlopende beginselen aaneen te voegen. In vele gevallen is verdeeldheid juist door het toepassen van dergelijke methodes ontstaan. Hoe kan men dan verwachten, dat het probleem met behulp van politiek opgelost kan worden?

In 1926 hebben drie kerken in Canada getracht de eenheid te bevorderen door middel van zo'n politieke vereniging. In andere landen echter bleven deze kerken nog afzonderlijk bestaan. En zelfs in Canada gingen sommige plaatselijke gemeenten met die vereniging niet akkoord. Als resultaat van deze poging zijn er nu vier groeperingen in plaats van drie... De drie oorspronkelijke kerken blijven bestaan. Maar nu is er een bijgekomen: "The United Church of Canada." En deze is zo verwaterd in boodschap en leer, dat ze niet veel meer dan een sociëteit is geworden.

Om politieke eenheid te bereiken moest men de leer van de verschillende kerken op de achtergrond dringen. Tegen een vervaging van de leer hadden de kerken, die niet meewerkten, bezwaar en terecht. Eenheid is alleen waardevol, als wij daardoor dichter bij Christus komen. Een "eenheid", die ons van Christus

wegvoert en de kerk tot niets dan een sociale instelling maakt, is ongewenst.

Door politieke kunstgrepen zullen we de ware eenheid nooit bereiken. Echte eenheid moet een beter fundament hebben dan de politiek.

Uit bovengenoemde tactiek is de opvatting "eenheid in verscheidenheid" ontstaan. Men stelt geen belang in de woorden van Paulus, "weest eensgezind". Als men politiek te werk gaat, moet men al te ruim zijn. Men probeert eenheid tot stand te brengen door alles te dulden. De Wereldraad van Kerken, bijvoorbeeld, laat zelfs kerken toe, die geen enkele vorm van doop toepassen. Eenheid wordt ten onrechte tot einddoel gemaakt. Waarheid wordt betrekkelijk geacht. Ieder mag zijn eigen "waarheid" koesteren.

Zo ruim was Christus niet: "Ga in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden" (Matteüs 7:13,14).

Zolang mensen eigen wegen naar de eenheid zoeken, zullen ze slechts de verdeeldheid bevorderen, ofwel een eenheid zonder Christus bereiken. Verdeeld geraakte mensen en kerken moeten zich eerst bekeren en de oude paden van Christus bewandelen om eenheid in Hem te genieten.

De oude paden

Om die oude paden te bewandelen moeten we de *leer* van Christus ongewijzigd aanvaarden. Velen willen zich als apostelen van christelijke eenheid voorstellen, maar weigeren gehoor te geven aan het woord van Christus. Dit zijn feitelijk maar kwakzalvers, want Jezus zei: "Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij" (Johannes 8:31). En Johannes waarschuwt: "Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon" (2 Johannes 9).

Velen willen Christus zonder zijn leer aannemen. Zij aanvaarden Hem alleen voor zover Hij bij hun eigen beginselen of existentiële ervaringen past. Maar Christus onderwerpt zich niet aan persoonlijke meningen. Een ieder die tot Christus komt, moet zichzelf verloochenen.

Anderen stellen het gezag van de kerk boven het gezag van de Schrift. Nog anderen hebben synoden die verwarrende theologische leerstellingen ontwerpen, die de aandacht van Christus' leer afleiden. Menselijke overleveringen, menselijke organisaties en menselijke geloofsbelijdenissen verwringen de leer van Christus en veroorzaken verdeeldheid.

Christus is gekomen omdat wij mensen niet in staat zijn onze eigen schreden te richten. Hij heeft ons de juiste weg getoond en bovendien heeft Hij ons de kracht geschonken om Die Weg te kunnen bewandelen. Alleen in *zijn* weg kunnen we de echte eenheid ervaren.

Eenheid met Christus

De enige belangrijke eenheid is eenheid met Christus. Wat zou het baten indien alle mensen op aarde één zouden zijn, als ze toch niet met Christus verenigd waren? Christus is de weg naar de eenheid. Allen die met Christus één zijn, zullen ook met elkander verenigd worden! Bij Christus moet de ware eenheid beginnen.

Eenheid met Christus is alleen mogelijk als iemand naar Christus luistert: "Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen. Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar zijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder" (Johannes 10:14-16). Jezus sprak deze woorden tot de Joden. Hij voorspelde de tijd waarin Gods kinderen niet meer in twee groepen: Joden en niet-Joden, verdeeld zouden zijn. Alle gelovigen zouden in Christus één worden. Hij was van plan een geestelijk koninkrijk op te richten, bestaande uit allen die zijn stem horen.

Eenheid zal niet komen door het lawaai van een conferentiezaal. Eenheid zal alleen komen wanneer mensen en kerken zich zwijgend onderwerpen aan de eenvoudige leer van Jezus Christus.

Eenheid en u

Daarom hebt *u* hier iets mee te maken. De eenheid zal toenemen indien u eraan meewerkt. Eerst moet u zeker zijn, dat u zelf met Christus verenigd bent. Misschien klinkt dat vanzelfsprekend; toch zijn er duizenden die wel lid van een kerk zijn - die misschien zelfs predikant of priester zijn - maar die Christus nog

niet hebben leren kennen. Het feit dat u lid van een kerk bent, zegt nog niet dat u inderdaad christen bent. Ga uw bijbel na om zeker te zijn, dat u het evangelie van Christus gehoorzaamd hebt!

Lees het boek Handelingen, het boek van bekeringen, om te zien hoe iemand christen wordt. Dit is waarschijnlijk het meest verwaarloosde boek van de bijbel. De oorzaak ligt hierin, dat de meeste kerken een verdraaid evangelie verkondigen, een evangelie gebaseerd op de lichamelijke geboorte in plaats van de geboorte uit water en Geest, een evangelie gebaseerd op de beslissing van ouders voor hun kinderen, in plaats van de beslissing van iedereen voor zichzelf. Als u het evangelie gehoorzaamt zoals de bekeerlingen in het boek Handelingen, zult u inderdaad met Christus verenigd worden, en zodoende zult u ook met alle ware christenen ter wereld verenigd zijn. Allen die met Christus één zijn, zullen ook in Christus eenheid met elkander kunnen vinden.

Ga ook na of de kerk, waarvan u lid bent, wel de gemeente van Christus is. Dat kunt u weten, door haar leer met de leer van Christus te vergelijken. Lees uw bijbel! Toets uw eigen leven en de leer van uw kerk daaraan.

Christus' plan voor de eenheid

Christus heeft voor de eenheid gebeden. Zijn gebed kunt u in Johannes, hoofdstuk 17, lezen. Maar Hij heeft niet alleen gebeden! Hij heeft ook een middel geschonken, waardoor zijn discipelen één kunnen blijven: "En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn" (vers 22). Eenheid is mogelijk omdat Gods heerlijkheid wordt geschonken aan degenen, die door het woord van de apostelen in Christus geloven! (Zie de verzen 20 t/m 22.) Door *Gods woord* - verkondigd door Christus en zijn apostelen - kan eenheid bestaan. Want door het woord komt ook de redding: "Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid" (vers 17). Allen die geheiligd zijn, hebben deel aan het ene lichaam van Christus.

Zijn plan is uitvoerbaar

Er bestond eenheid onder de eerste christenen. Zij waren door het woord van Christus verenigd. Zolang ze dat woord vasthielden, bleven ze één met Christus en één met elkander. Wij hebben in

het testament van Christus hetzelfde woord. Als wij zijn testament uitvoeren, zullen ook wij die eenheid genieten.

Volgens Johannes is het geschrevene voldoende om geloof in Christus aan te kweken en de gelovigen tot eeuwig leven te leiden: "Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam" (Johannes 20:30,31).

Ook Paulus leert, dat de Schriften in staat zijn, ons op de rechte weg te houden. Hij heeft Timoteüs vermaand: "Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de Heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Timoteüs 3:14-17).

Gods woord is ons in de Schriften bewaard gebleven. Het testament van Christus is in staat eenheid te handhaven. Kerkelijke "formulieren van eenheid" zijn niet nodig!

De oorzaak van verdeeldheid

Dikwijls wordt de vraag gesteld: "Wanneer de Heilige Schrift voldoende is om eenheid te handhaven, waarom is er dan zo veel verdeeldheid?" Niet omdat de Schrift in gebreke blijft, maar omdat zij onjuist gebruikt wordt.

De Rooms-Katholieke Kerk, bijvoorbeeld, aanvaardt de bijbel als woord van God, maar niet als volledige uitdrukking van het woord, noch als hoogst gezag. Volgens haar leer heeft de kerk zelf (alleen de Roomse natuurlijk) het recht om kerkelijke wetten te ontwerpen, die in de Schrift niet voorkomen. Bovendien worden de overleveringen van de kerkvaders en de beslissingen van concilies op één lijn met de Heilige Schrift gesteld.

Men leest bijvoorbeeld in de "Dogmatische Constitutie over de Goddelijke Openbaring" van Vaticaan II het volgende: "Vandaar dat de kerk haar zekerheid over al het geopenbaarde niet put door middel van de Schrift alleen. Daarom moeten beide - Overlevering en Schrift - met gelijke toewijding, vroomheid en eerbied aanvaard en vereerd worden" Hoofdstuk II, Artikel 9

(Katholiek Archief, No. 51 en 52, 17 en 24 December 65, blz. 1342).

De apostel Paulus dacht er anders over: "Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, *opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust*" (2 Timoteüs 3:16,17).

Het verheffen van de kerk boven de Schrift is één oorzaak van verdeeldheid. Het celibaat, het vereren van Maria, het hiërarchisch systeem en het pausdom zijn enkele voorbeelden van onbijbelse gebruiken die verdeeldheid veroorzaken. Hoewel de Rooms Katholieke Kerk de laatste jaren veel verbeterd is, blijft er toch een hemelsbreed verschil tussen haar leer en de leer van Christus.

Als de Roomse Kerk eenheid wil bevorderen, moet zij zich aan de Schrift onderwerpen en haar onbijbelse organisatie en leerstellingen prijsgeven. Pas dan zal zij als sekte verdwijnen en in het lichaam van Christus kunnen opgaan.

En wat is de oorzaak van verdeeldheid onder de Protestantse kerken? In het algemeen staan zij dichter bij de Schrift dan de Roomse Kerk. Maar tenslotte zijn zij ook in allerlei sekten verdeeld. Meestal beweren zij dat ze uitsluitend de bijbel volgen. Waarom zijn ze dan verdeeld? Eenvoudig omdat ze niet doen wat ze beweren!

In plaats van zich uitsluitend door de Schrift te laten leiden, hebben ze meestal ook nog een synode en een geloofsbelijdenis. De ene kerk volgt "alleen" de bijbel... naar de uitleg van Luther; een andere volgt "alleen" de bijbel... naar de uitleg van Calvijn; en een derde volgt "alleen" de bijbel... naar een bewerking van de uitleg van Calvijn. De ene kerk aanvaardt een bepaalde geloofsbelijdenis in haar oorspronkelijke vorm; een andere aanvaardt ze enkel in verbeterde vorm.

Geloofsbelijdenissen veroorzaken verdeeldheid. Een kerk die een geloofsbelijdenis handhaaft, verkondigt metterdaad, dat zij de Schrift onvoldoende acht.

Indien wij als één vloot onder de vlag van Christus willen varen, zullen we deze menselijke geloofsbelijdenissen overboord moeten gooien.

Hiermee willen we het belang van de hervormers niet geringschatten. Zij waren moedige mensen, die uit een duister land vertrokken om de waarheid te zoeken. Zij zijn de juiste richting uitgegaan, maar in vele gevallen (o.a. het bespreken van zuigelingen, het voeren van godsdienstige titels, het handhaven van overkoepelende organisaties en het opstellen van menselijke geloofsbelijdenissen) hebben ze verkeerde praktijken van de afvallige kerk in hun bagage gehouden. En wat erger is: hun volgelingen hebben hun leer gekristalliseerd en gebruikt om sekten op te richten.

In plaats van het onderzoek naar de waarheid voort te zetten, totdat er uitsluitend christenen en gemeenten van Christus zouden zijn, heeft men sekten met menselijke tradities, namen en geloofsbelijdenissen opgericht. De benaming: "Nederlands Hervormde Kerk" of "Protestantse Kerk van België" is evengoed een sektarische aanduiding als "Rooms-Katholieke Kerk".

Als de Protestantse kerken in het lichaam van Christus willen opgaan, zullen zij hun menselijke benamingen, hun menselijke synoden, centrale organisaties en bonden, alsook hun menselijke overleveringen, leerstellingen en geloofsbelijdenissen uit de weg moeten ruimen. Wanneer men inderdaad *alleen* de Schrift volgt, blijft er niets over dan gemeenten van Christus en christenen. Pas dan zal de ware eenheid bereikt zijn.

Het verheffen van menselijke ideeën boven Gods woord is de oorzaak van verdeeldheid.

Daders van het woord

Laten wij, om eenheid te bevorderen, Gods woord *echt* volgen en niet enkel beweren het te doen. Laten wij alles regelen volgens een "Er staat geschreven". Wat de Heilige Schrift voorschrijft, moeten wij doen. Wat de Schrift niet voorschrijft, moeten wij laten. "Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God" (1 Petrus 4:11). Voor bijbelse begrippen moeten wij bijbelse benamingen gebruiken en onbijbelse begrippen moeten wij laten vallen. Als God over een bepaalde zaak heeft gesproken, moeten wij Zijn woord zonder meer gehoorzamen. Als Hij over een bepaalde zaak niets heeft gezegd, moet er vrijheid zijn. En allereerst moet er liefde zijn.

Onze eigen vaandels moeten we neerhalen en alleen de vlag van Christus hooghouden. Traditionele eigenaardigheden moeten verdwijnen. Ze zijn Christus een gruwel, omdat ze verdeeldheid veroorzaken. We moeten de christelijke hoedanigheden tot hun recht laten komen, want alleen door Christus en door zijn leer kunnen wij één met Christus zijn, en in Hem eenheid met elkander vinden!

Gemeenten van Christus

Jezus heeft gezegd: "Waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden" (Matteüs 18:20). Om een gemeente van Christus te vormen is slechts nodig, dat enkele ware christenen samenkomen om God in overeenstemming met zijn woord te aanbidden.

Door de eeuwen heen zijn er altijd mensen geweest, die Christus trouw gebleven zijn.

In de loop van de eerste eeuwen na Christus echter dwaalden de meeste plaatselijke gemeenten af van het oorspronkelijke patroon. In het begin hadden de gemeenten geen centraal gezag behalve in de hemel, met Christus als Hoofd en de Heilige Geest als Trooster. Iedere plaatselijke gemeente stond direct onder Christus. Alles werd naar de leer van Christus geregeld. Wanneer er in een bepaalde gemeente mannen waren met de nodige bekwaamheden (zie 1 Timoteüs 3 en Titus 1), werden zij als ouderlingen en diakenen aangesteld om geestelijke leiding te geven. De gemeente was een geestelijke gemeenschap van gelovigen.

Maar door een geleidelijk afdwalen van het woord van Christus hebben de meeste gemeenten zich op de duur aan een aardse politieke organisatie onderworpen. Eén man fungeerde als hoofd. De mensen moesten deze man als Heilige Vader erkennen, hoewel Jezus had gezegd: "Gij zult op aarde niemand uw vader noemen, want één is uw Vader, Hij, die in de hemelen is" (Matteüs 23:9).

Deze afdwaling werd door de apostelen voorspeld. Verdichtsels zouden de gezonde leer vervangen: "Want er komt een tijd, dat men de gezonde leer niet verdraagt, maar zich een massa leraars bijeenraapt naar eigen smaak; dat men zich de oren laat strelen, maar ze afkeert van de waarheid, om zich te houden aan fabels" (2 Timoteüs 4:3,4 - P.Canisius vertaling).

De afvallige kerk heeft door de eeuwen heen vele leerstellingen van Christus veranderd. Zowel het huwelijk als het eten van vlees waren in bepaalde gevallen verboden, zoals in de Schrift werd voorzeggd: "Toch zegt de Geest uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, en aan dwaalgeesten en duivelse leringen gehoor zullen geven, door de huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten hebben toegeschroeid. Lieden, die verbieden te trouwen, en spijzen te gebruiken, welke God heeft geschapen, om met dankzegging te worden genuttigd door hen, die geloven en de waarheid hebben erkend" (1 Timoteüs 4:1-4 - P.Canisius vertaling).

Er waren echter altijd mensen, die met deze valse gebruiken niet akkoord gingen. Ze bleven trouw aan de leer van Christus en erkenden Hem *alleen* als Hoofd. Ze moesten dikwijls in het geheim samenkomen, want de politieke kerk had de valse leer ontwikkeld, dat zij het recht had andersdenkenden te doden.

Door een algemene afkeer van de verdorvenheid van deze politieke kerk was er uiteindelijk in bepaalde landen voldoende steun van de overheid om de mensen vrijheid van godsdienst te geven.

Sommigen kwamen tot het inzicht dat ze alleen christenen moesten zijn. Anderen richtten landelijke en dogmatische sekten op. Zodoende zijn verschillende Protestantse kerken ontstaan.

Maar nu nog, zoals in de eerste eeuw, zijn er gemeenten van Christus over de wereld verspreid. Groepen van christenen vergaderen in de naam van hun Meester om God te aanbidden. Zij erkennen enkel Christus als Hoofd en dragen zijn naam alleen. Iedere gemeente met haar ouderlingen en diakenen staat onder leiding van Christus. Alles wordt volgens de Heilige Schrift geregeld.

U kunt ook een gemeente van Christus vormen

Lees het testament van Christus. Als u gelooft dat Jezus de Zoon van God is (Handelingen 16:31), als u zich van uw zonden bekeert (Handelingen 2:38), als u uw geloof in Christus belijdt (Romeinen 10:10) en als u zich laat onderdompelen in de naam van Christus om uw zonden te laten afwassen (Handelingen 22:16) zult u door Gods genade christen worden.

Wanneer u met enkele christenen samenkomt om God volgens de Schrift te aanbidden, dan vormt u samen een gemeente van

Christus. U hebt dan geestelijke gemeenschap met duizenden zulke gemeenten van alle tijden en van alle landen.

"De God van geduld en vertroosting schenke u dan de geest van onderlinge eensgezindheid naar het voorbeeld van Christus Jezus, opdat gij eendrachtig en uit één mond de God en Vader van onze Heer Jezus Christus verheerlijken moogt" (Romeinen 15:5,6).

Roy Davison

De schriftgedeelten in dit artikel zijn uit de *NBG-1951 Vertaling*,
© Nederlands Bijbelgenootschap (tenzij anders aangeduid).

Published in *The Old Paths Archive*
(<http://www.oldpaths.com>)